

F. t. L. om Afgift af Arv og Gave.

ved Ejendommen, der har medført Værdiforhøjelse, men som de afgiftsberegnes Myndigheder ikke kan forudsættes at kende.

I Forbindelse hermed er der i Paragraffens sidste Stykke givet Regler om de afgiftspligtiges og det offentliges Adgang til at lade foretage særlig Vurdering.

Til § 20.

Det er fundet rettest at give nærmere udformede Regler for Beregningen af den aarlige Værdi af Indtægts- eller Brugsnydelse, idet der med Hensyn til disse har gjort sig forskellig Tvivl gældende, blandt andet med Hensyn til Aktier.

Til § 24.

Det er fundet rettest at fastsætte, at Arveafgiften, der er beregnet i offentlig skiftede Boer, skal betales, saasnart Udbetaling efter Opgørelsen kan ske.

Til § 26.

Der er her optaget en Udtalelse om Arvingers Pligt til at fremskaffe Oplysninger til Kontrol med Værdiansættelserne.

Til § 44—48.

Med Hensyn til de foreslaaede Regler for den særlige Gaveafgift bemærkes, at man har ment at maatte give Fritagelser for Afgiften i et ret betydeligt Omfang.

Fristerne for Indgivelse af Anmeldelse, Afgiftens Berigtigelse m. m. er sat betydeligt kortere end de tilsvarende ved Arveafgiften, hvad formentlig ingen Betænkelighed kan have, da Forholdene ved de paagældende Gaver maa antages at være lettere overskuelige end ved Arvefald. Hensynet til at sikre Afgiftens rigtige Indgang maa føre til strengere Regler end ved Arveafgiften om Ansvar for Undladelse af at indgive Anmeldelse indenfor den foreskrevne Frist, samt til at der paalægges, ikke blot Modtageren, men ogsaa Yderen Ansvar for Afgiftens Betaling, samt Arvinger en særlig Oplysningspligt med Hensyn til de af deres Arvelader ydede eller modtagne Gaver.